

قدری همکلاسی در مدرسه را جدی بگیرید/ دانش‌آموز «ابتدایی» باید خودش گلیمش را از آب بیرون بکشد؟

یک روانشناس کودک، ضمن تاکید بر اینکه والدین باید قدری دانش‌آموزان دیگر مدرسه با فرزند دبستانی خود را جدی بگیرند،

یک روانشناس کودک، ضمن تاکید بر اینکه والدین باید قدری دانش‌آموزان دیگر مدرسه با فرزند دبستانی خود را جدی بگیرند، تاکید کرد که قدری مسئله ای است که هم باید از سوی فرزندان به والدین گزارش داده و هم از سوی والدین پیگیری شود. دکتر نازنین حبیبی در گفت و گو با ایسنا، درباره گله و شکایت برخی دانش‌آموزان دبستانی و به ویژه کلاس اولیها نسبت به قدری همکلاسی هایشان در مدرسه و نحوه مواجهه والدین با این امر، اظهار کرد: خیلی اوقات والدین شنونده های خوبی برای فرزندان نیستند، برای مثال از فرزند خود می پرسند که «مدرسه چه خبر؟» اما به جواب او گوش نمی دهند و با فرزند خود زمان نمی گذرانند.

وی با تاکید بر اینکه باید از دانش‌آموز کلاس اولی و ابتدایی درباره اتفاقات مدرسه سوال پرسید و جویای اتفاقات شد، خطاب به والدین توضیح داد: از دانش‌آموز ابتدایی خود بپرسید «امروز در مدرسه چه اتفاقاتی افتاد و چطور بود؟». باید به حالات بچه ها توجه کرد. بچه ای که اصطلاحا در خودش فرو می رود، کابوس می بیند، رفتارهای وسواس گونه از خود نشان می دهد و یا وقتی به او می گوئیم به مدرسه برو بهانه هایی نظیر دل درد و... برای نرفتن به مدرسه می آورد و یا واضح بیان می کند که نمی خواهم به مدرسه بروم، حتما دلیلی برای این کار خود دارد.

رد نشانه ها را بگیرید

این روانشناس کودک با بیان اینکه گاهی مسائل روانشناختی این چنین نشانه های جسمانی واقعی نظیر دل درد و حتی تب نیز همراه خود دارد، خطاب به والدین افزود: اگر فرزند شما درباره اتفاقات مدرسه صحبت نمی کند اما تمایلی به رفتن به مدرسه ندارد و نشانه های یاد شده را در او می بینید، حتما باید رد این نشانه ها را بگیرید تا متوجه شوید دقیقا چه اتفاقی در مدرسه رخ داده است. شاید یکی از دانش‌آموزان فرزند شما را در مدرسه اذیت می کند، یا فرزند شما مهارت بازی کردن یا دوست یابی در مدرسه ندارد و یا نمی تواند با هم کلاسی ها ارتباط بگیرد و از این رو آنها او را در بازی با خود راه نمی دهند. حتی ممکن است از طرف مدرسه و با معلمان مشکل خاصی داشته باشد از این رو حتما باید رد این نشانه ها را بگیرید.

چرا برخی بچه ها درباره قدری صحبت نمی کنند؟

به گفته حبیبی خیلی از بچه ها ممکن است درباره مسائل خود در مدرسه اعم از قدری همکلاسی ها و... با والدین خود در منزل صحبتی نکنند که این عدم بیان مسائل می تواند نشات گرفته از درونگرا بودن کودک و یا ترس او از بیان مسئله با والدین باشد.

وی ادامه داد: گاهی کودکان می ترسند که اگر مسائل خود را با والدین مطرح کنند از سوی والدین تنبیه یا سرزنش شوند. گاهی نیز می ترسند والدین آنها را مقصر دانسته و با آنها دعوا کنند. در چنین شرایطی لازم است والدین به کودک این اطمینان را دهند که تحت هر شرایطی و هر مسئله ای که در مدرسه رخ داده باشد آنها او را مقصر نمی دانند چراکه در بسیاری از مواقع افراد در اتفاقات ناخوشایند رخ داده، نقشی ندارند.

این روانشناس کودک با بیان اینکه والدین باید شروع کننده صحبت با کودک خود باشند و فضای گفتگو با او را ایجاد کنند، خطاب به والدین توصیه کرد: کنجکاو باشید که دوستان فرزند شما در مدرسه چه افرادی هستند؟. سعی کنید با دوستان مدرسه فرزند خود و با والدین آنها آشنا شوید تا فرزندتان در محیط سالم، دوستان سالمی پیدا کند.

خودت گلیم خودت را از آب بیرون بکش؟

حبیبی در بخش دیگر سخنان خود درباره نحوه مواجهه والدین با قدری هم کلاسی فرزندشان در مدرسه خاطر نشان کرد: ابتدا باید دید آیا هم کلاسی قدر فرزند دچار اختلال است و تحت هر شرایطی قدری انجام می دهد و یا اینکه فرزند ما در برابر پاسخ صحیح به این قدری ناتوان است؟. این دو مسئله جدا از هم هستند. اگر فرزند ما در برابر این قدری ناتوان است والدین حتما باید در این امر مداخله کنند. باید مسئله را با مدرسه مطرح کرده و از سوی دیگر بر روی مهارتهای زندگی، افزایش اعتماد به نفس و دوست یابی و... فرزند نیز کار کنند. اما در شرایطی که فرزند ما توانایی مقابله با این قدری را دارد اما همکلاسی دچار مشکل است و تحت هر شرایطی قدری به خرج می دهد باید این مسئله را حتما با مدیر مدرسه مطرح کرد تا از سوی اولیای مدرسه این امر پیگیری و آن کودک درمان شود.

وی در پاسخ به اینکه بعضا والدین اصرار دارند بچه ها باید خودشان از پس مشکلات و مسائل مدرسه بر آیند و در برابر این قدری باید خودشان گلیم خودشان را از آب بیرون بکشند و شکایت آن را نزد والدین نیاورند، تصریح کرد: خیر این مسئله غلط است؛ حتما باید قدری گزارش و از سوی والدین به آن رسیدگی شود چراکه اگر این بچه از پس خودش بر می آید که نیاز به گزارش آن نداشت. قدری موضوعی نیست که فکر کنیم فرزند باید خودش از پس آن بر آید. وقتی کودک شکایت آن را به ما عنوان می کند یعنی خودش نتوانسته از پس آن بر آید و نیاز به کمک دارد.